

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 20/2015: 7 oktober. Blåsningen. 23 deltagare. 8 km.

Den 7 oktober gick vi den blåsiga vandringen jag kan minnas. Från Skanör, runt Knösen och tillbaka till Skanör.

Stefan Löfvings hållplats har vi lyckliggjort åtskilliga gånger. Denna gång tog vi en tur inom det gamla Skanör och uppsökte Per i Vångens hus på Vånggatan. Det har nu fått nya ägare som varligt restaurerat det. Valnötsträdet inspekterade vi åter. Dess frukter mognar sällan i Sverige och trädet skadas ofta av vinterkölden. Detta träd tycks dock leva gott och producera nötter varje år.

Vid Gässlingen återsåg vi också evighetsträdet som är minst 470 cm i omkrets. Fyra av äventyrsvandrarnas famnar behövdes för att krama det. Eken var antagligen den dåtida gårdens vårdträd. Den kan vara upp till 500 år gammal och kommer att bli mycket äldre. Den som lever får se om ca 300 år. I Vellinge kommun hela 13 utnämnda evighetsträd. Det är Naturskyddsföreningen, hos oss FNF, som på detta sätt vill uppmana fastighetsägarna att värna om äldre träd.

”Knösen runt” var första och andra vandringen i Äventyrsvandrarna. Därför är den lite speciell. Det var här vandringsidén föddes, det är här den ”återfödes” gång på gång. Detta är vår tionde rundning av halvön. Det är likadant överallt här i vår landsända, man åker buss en kvart och så är man ute i naturen efter några minuter. Naturen här på Knösen är fantastisk, en halvö rakt ut i intet och tillbaka igen. Hela tiden har man havet och vindarna nära. Ute på Knösen möts två hav, liksom på Skagen i Danmark, Kattegatt och Skagerak. Ibland är det ett upprört möte och ibland är det ett vänskapligt, som idag, trots blåsten alltså.

Idag bar det raka vägen ut på Knösen. Vi hade en gäst med oss. Det var Helena, präst i Höllviken. Hon tyckte att det var härligt väder. Är man uppvuxen på Tjörn är man säkert van vid blåst.

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 20/2015: 7 oktober. Blåsningen. 23 deltagare. 8 km.

Några fann en fikaplats i en grop uppe på toppen, några tog sin tillflykt bakom ett ödsligt hus.

Vi fann varandra igen efter en stund och gick i lä för vinden bakom den långa tångvallen på västra sidan om halvön.

Kan man säga att kor har en sådan mänsklig egenskap som nyfikenhet? Ja, något annat kan det väl inte vara när vi nyfiket och tyst beskådade varandra, en tångvall och ett staket mellan oss som tur var.

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 20/2015: 7 oktober. Blåsningen. 23 deltagare. 8 km.

Andra djur som vi träffade på i mängd var vildgäss. De for som på ett givet kommando skrikande upp i luften när vi kom i närheten. Har de ett språk? Ja, skulle etologen och nobelpristagaren Konrad Lorenz svara oss. Han lärde sig det till och med. Han fick hela flockar av gäss att bete sig precis som han ville. Boken jag en gång läste om allt detta med stort intresse heter "I samspråk med djuren".

Skanörs kyrkogård ville vi besöka idag för att stå en stund vid graven som till slut blev Anita Ekbergs sista viloplats, gripande utsmyckad endast med ett litet hjärta.

På Kärleksstigen gick vi rakt på flera ditresta fågel-skådare. Varifrån kommer ni och varför, frågade vi. Den ene mannen med ett litet barn kom från Göteborg. Han var barnledig och hörde på fågel-skådarnas Facebook eller kanske Artportalen, att en bronsibis siktats på Skanörs ängar. "Är det en skulptur?", hördes en av vandrarna fråga. Brons och ibis, ja, vad ska man tro?

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 20/2015: 7 oktober. Blåsningen. 23 deltagare. 8 km.

Vi fick se en bild i fågelboken av den för våra trakter ovanliga fågeln. I kikaren såg vi att fågeln som påminner om en stor spov med lång och smal hals och en lång nedböjd näbb. Så kunde ornitologerna pricka av ännu en fågelart i sitt 300-protokoll! Och vi, vår första.

När vi passerade Skanörs stubbamölla från 1769, såg vi till vår glädje att den fått nya vingar av lärkträ. Den är en av Skånes äldsta bevarade kvarnar, ett ståtligt minnesmärke över en tid som flytt. Det är oerhört fint att den får finnas kvar ytterligare många år med de imponerande vingarna. Sedan 1973 ägs den av Vellinge kommun.

Nu styrde vi allesammans stegen till Christinas snabbt uppdukade bord med tapas av alla de slag och härliga drycker därtill. Hon vill på detta sätt fira sina 50 gånger med Äventyrsvandrarna. Vi minglade en bra stund och skålade för Christina. Tusen tack!

ÄVENTYRSVANDRING 2015

Vandring 20/2015: 7 oktober. Blåsningen. 23 deltagare. 8 km.

Så avslutade vi med ett besök på biblioteket för att titta på medvandraren Ulla Kristinas fina akvareller med motiv från vår nära natur. Sedan bussen hem.